

venski, Miha Bikovšek, ne pleše se več v tej občini na piščalko nemčurskih šlevastih šlev. Tu se vse godi po poštenih slovenski navadi, katera priča, da se je Slovencem krivica godila od nemškutarjev. In to še v najimenitnejšem področju t. j. v šolskih rečeh. Da le pri Vojniških „purgarjih“ nemčur kaj velja, lahko se prepriča, kateri na vojniško učiteljstvo pogleda. Izvrsten tukajšnji učitelj slovenski le zato nadučiteljske službe ni dobil tukaj, ker je — pošten Slovenec. To je največja hudoba. In šolski krajni svet so si dosedaj krojili in merili po nemškutarski pedi, zato so pa občini Škofljas, ki skoro trikrat toliko plača davka, kakor ostali dve vsolani občini t. j. Vojnik in Višnjavas, le tri ude pripustili, vse druge pa so sebi prisvojili. Toda Slovenec, desetkrat pametnejši od nemčurja, je spredel kmalu krivico. Naš župan Škofljavaški se je pritožil in „c. kr. deželni šolski svet“ — tako se glasi rešitev vloge, kakor je prišla županstvu štev. 545 — „javlja z dne 21. julija t. l. štev. 4622, da je odločil, da se ima v krajni šolski svet Vojniški od vsolanih občin takoj poklicati 8 udov, od katerih odpade na občino Škofljas 5 — dozdej le trije — na občino Vojnik 2 in na občino Višnjavas 1 ud“. Tako se glasi rešitev deželnega šolskega sveta na vlogo, katero je bilo vložilo županstvo Škofljavaško. Tudi nekaj drugega je. Vsi drugi občinarji škofljavaški so zoper tako šolo, kakoršnja hočejo neki Vojničani t. j. šulvereinsko, samo trije udje krajnega šolskega sveta so tudi za njo, kateri zaslopajo občino Škofljas. In od teh možicelnov še noben v občinskem svetu ni, in tudi ni noben voljen od zdajšnjih udov občinskih, kateri imajo kaj govoriti. Zdaj je najbolje, da si zberó Škofljavaščani vseh pet novih udov. Doslenji trije ne zastopajo občine Škofljavas, zato njim tudi mi ob Hudinji izrekamo svojo nezaupnico o vseh slovenskih rečeh. To je vendar res narobe svet! Županstvo Škofljavaško in cela občina poteguje se za tako šolo, s katero bi popolnoma bilo vstreženo našemu ljudstvu, le trije „možicelnji“, kateri zastopajo v krajnem šolskem svetu pomenjeno občino, hočejo „šulvereinsko šolo“. — V nedeljo, dne 23. avgusta bilo je pri nas, kakor bi iz škafa lilo. Okoli Novecerkve in Frankolovega bilo je tudi precej toče. Letina nam najboljša ne kaže. Pšenica je slabo obrodila. Koruza ali turšica se dobro kaže. V Vojniški cerkvi smo dobili nov tlak s cementnimi ploščami in smo bili ga tudi že potrebni.

Iz Ptuj. (Svarilo slovenskim kmetom.) Mi smo govorili že večkrat o tem, zakaj so volitve v okrajni zastop za kmeta tako velikega pomena. Kdor med nami hoče razumeti te besede, njih je razumel in se bode po njih ravnal. Ne bode pa odveč, če spet vpozorimo

naše kmete na to, da morajo biti složni, da naj ne poslušajo čenč in kvasil ljudi, kateri biradi vlekli od okrajnega zastopa dobiček, ali so častiželjni, ali celo našuntani, da bi rušili disciplino in delali razpor. Okrajni zastopnik mora biti sam svoj, to je dolgov ne sme imeti, ker je potem odvisen od milosti upnikov, ker ima razun truda izdatke, katerih mu nihče ne vrne. Okrajni zastopnik mora poznati nalogo okrajnega zastopa, razumeti mora poslove okrajnega zastopa. Poglejte si kmetje one može, katere so volili trgovci in obrtniki v okrajni zastop, in prepričali se bode, da nikakor ne kaže vsakega voliti, kateri se Vam ponuja sam ali od nam nasprotni strani. Katol. pol. društvo „Pozor“ bode vse potrebno ukrenilo glede kandidatov; imena teh dobi vsak volilec naravnost od društv. odbora pravodobno tiskana na dom.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedaj je doba vojaških vaj in Nj. veličanstvo ima dovolje posla z njimi. Od teh pri Celji se je podal na Dolenjo Avstrijo na velike vojaške vaje in pri teh bode tudi nemški cesar vpričo. Druge bodo pa pozneje še tudi na Ogerskem. — Državni zbor skliče se v prvem tednu meseca oktobra in ostane do srede decembra pri svojem delu. — Na razstavo v Pragi pride svitli cesar dne 26. septembra, potem pa še obišče tudi nekatera mesta na Českem, najbolj v nemškem delu te zanimive kraljevine. — V Gradci je začel v tem meseci izhajati nov dnevnik ter dela za „nemške nacionalce“ in torej nekoliko nasproti starim nemškim liberalcem in njih glasilu, znani „Tagesposti“. Slovencem sta oba lista sovražna. — Štajarski konservativni Nemci se shajajo v teh dnevih na zborih svojih političnih društev in pri vseh teh zborih se kaže, da stojé volilci za svojimi poslanci, bodi si v državnem ali deželnem zboru. — Občinski zastop v Celovci je ves v rokah nemških liberalcev in se jezi sedaj gospóda čez mero, ker mora vzprejeti slov. pisma, ako se ji katero pripošlje. — Koroški državni poslanec Ghon je voljen v Velikovskem volilnem okraji in zastopa torej slovenske volilce. Mož zna, da je slov. ljudstvo katoliško in zato zagovarja nemške liberalce, v katerih vrsti tudi on stoji, češ, da niso nasprotniki katol. cerkvi. Ljubi Bog, odpusti temu možiclju, saj ne ve, kaj govori! — Iz dolenjske železnice na Kranjskem še dolgo ne bode resnica, kajti sedaj še le hočejo proračun delati za njo in za nj je treba najmanj leta dni, predno se setavi. — Med učitelji na Kranjskem še ne manjka nemškutarjev in celo v dež. šolski konferenci si upajo na svitlo, da-si, hvala Bogu, doslej brez uspeha. — Nasledki razpora med Slovenci na Primorji se

kažejo čedalje bolj in kar je žalostno, mož za možem se izgubiva iz vrste delavnih narodnjakov. Tako je une dni razpadlo bralno društvo v Ljubušnjem, ker mu je izmanjkalo udov. — „Lega nazionale“ imenuje se v Trstu društvo, ki ondi dela za laške šole enako, kakor pri nas šulverein za nemške. Čudno pa je pri tem, da podpira obe društvi tudi državna oblast. — Več Hrvatov je iz Dalmacije prišlo na razstavo v Zagreb in tu so jih lepo vsprejeli in prav bi bilo, ko bi se tudi Srbi, katerih je precej v Dalmaciji, ne ugrabili razstave. — V Zagrebu so odkrili uni dan spomenik Andrija Kacića, frančiškana in hrvaškega pesnika iz 18. stoletja. — Ogerska vlada si ne upa prepovedati, naj se ne proslavlja Kossuth, da-si je to blizo že veleizdaja. Pri Madjarih je pač veliko mogoče.

Vunanje države. Sv. oče Leon XIII. so privolili, da sme kardinal Vanutelli prevzeti ime „protektorja ali varuha Luzitanije“. Se ve, da je to ime le čast, brez večjih pravic. — Ker je sedaj čas za potovanje, zato ne sme tudi italijanski kralj ostati doma ter pojde neki najprej v Anglijo, potem pa v Francijo, naj pokaže, da je njegova vlada obema prijazna. — Na Francoskem je vlada „brez vere“ to se pravi: njej ni nobena vera pri srci in pred njo velja vsak človek, naj bode katere vere koli, enako; zato pa doživi skorej vsak dan, da pride na sled kaki večji goljufiji svojih uradnikov. Ali tudi hudodelstev je z vsacim dnevom več; za dobro tretjino se jih šteje v zadnjem času več, kakor jih je bilo v času cesarstva. — Da je v Nemčiji veliko nezadovoljnih, to se vidi iz tega, da pazi vlada ostro na društva, posebno v onih deželah, ki so prišle leta 1866 ali 1871 pod prusko „haubo“. Če je za to toliko naudušenje, kakor se piše od strani naših Nemcev o bratih v „rajhu“, čemu pa je potlej treba strahu? — Ruski car biva sedaj na Danskem, torej izven domače države in tu se počuti neki dobro, bolje, kakor na domačih tleh. — V Bolgariji so prišli bojda novi zaroti na sled; delati je hotela z dinamitom, se ve, da zoper kneza in njegovo vladu. — Pri Srbih se je izvršila sprememba pri možih, ki zastopajo to najmlajše kraljestvo pri drugih državah. Čemu? Ali niso dosedanji storili svoje dolžnosti? — Pravi se, da odstopi turski sultan nekaj zemlje pri Novem Bazaru Rusiji ter s tem odplača dolg sem od zadnje vojske. Ni verjetno, druge države, izlasti naša bi tega ne dopustila. — Po sredozemskem morji mrgoli roparskih ladij in pravi se, da jih podpira angleška vlada, ker jih ji bode pri prihodnji vojski treba. — Iz Azije se poroča, da je ustaja v turskem delu Yemen h koncu. — Tudi v južni Ameriki, v republiki Chile, je ustaje blizo že konec, toda dosedanji predsednik

republike in njegovo vojaštvo je premagano in vodja ustajnikov sestavlja že novo vladu t. j. predsednika in njegove ministre izbere si po svoji volji. Konec ustaje je torej, ali pa je s tem že tudi začetek miru? Mi ne rečemo, da je, kajti sedaj še bodo zmagovalci imeli in to najbrž krvavo sodbo čez može prejšnje vlade.

Smešnica 36. Neki berač se je na božjem potu drl na vse grlo rekoč: Usmilite se slepega siromaka, nikoli ne vidim belega dneva in ne rmenega solnca! V tem pa prižene žendar dečka mimo, dolžeč ga, da je beračil. Ko se „slepec“ proti njemu obrne in to sliši, reče: „Res je res, jaz sem ga videl, ko je ravno yčera j poleg mene sedel in beračil“.

Razne stvari.

(Slavnosti cesarske.) O prihodu Nj. veličanstva v Celji so se vršile slavnosti na tanko po načrtu, kakor smo ga v zadnjem listu naznanili in ni nam treba dostavljati, da so bile lepe, nekatere tudi sijajne. Ker nam ni veliko prostora na razpolaganje, zato ne govorimo o vseh podrobnostih, ampak naj omenimo samo nekatere posebnosti teh slavnosti.

— Mil. knezoškof niso se peljali v Celje, ampak so se Nj. veličanstvu poklonili na kolodvoru v Mariboru v nedeljo jutro po 1/5. uri. Svitli cesar pa so govorili z njimi ves čas, kar je ostal vlak na kolodvoru. Navzoča sta bila tudi mestni župan A. Nagy in vodja c. kr. okr. glavarstva A. vitez Arailza in še nekaj druge gospode.

— Mestni zastop v Celji ni pustil Slovincem v Celji nikjer v slavnostnem načrtu prostora, naj pokažejo tudi oni poleg Nemcev čuvstva svoje ljubezni do svitlega cesarja. Tudi visoka vlada ga ni v tem oziru obrnila na bolje pot.

— Slov. čitalnica v Celji ima izvrstne pevce pa niso smeli zapeti v mestu, kakor nemško pevsko društvo, na čast svitlemu cesarju, ampak pred občinsko hišo okoliške občine in to še le na prošnjo Slovincem iz Celja do c. kr. namestnije v Gradci. Pevski zbor je štel 65 pevcev in je zapel milo pesem „Moja Avstrija“. Pevovodji, g. nadučitelju Fr. Jurkoviču je svitli cesar rekel: „Vi imate jako dobre, izbrane pevce. Zahvaljujem se Vam, jako me je Vaše petje razveselilo“.

— Občinski zastop okoliške občine se je poklonil svitlemu cesarju pred svojo občinsko hišo, ki stoji na južni strani od „kapucinskega mosta“. Svitli cesar je govoril z županom, g. Glinšekom slovenski.

— Pri dvornem obedu dne 1. sept. so bili državni poslanec Miha Vošnjak, deželni